

akademickiej doktor honoris causa Politechniki Wrocławskiej Jego Eminencja ksiądz kardynał Henryk Gulbinowicz i byli rektorzy naszej uczelni. Wyrażono w ten sposób poczucie dotkliwej straty, jaką poniosło środowisko akademickie wraz z odejściem Ojca i duchowego przywódcy Polaków, a zarazem wielkiego patrona intelektualnego uczonych.

7 kwietnia odbyło się posiedzenie Uczelnianego Kolegium Elektorów, które dokonało wyboru nowych prorektorów. Zostali nimi: profesor Janusz Szafran, profesor Monika Hardygóra, profesor Ernest Kubica, profesor Tadeusz Więckowski i doktor Krzysztof Rudno-Rudziński.

8 kwietnia kilkaset tysięcy pielgrzymów z Polski wzięło udział w uroczystościach pogrzebowych papieża Jana Pawła II. Trumnę z prostych desek z drewna cyprysowego (symbolu nieśmiertelności) ustawiono wprost na rozłożonym na bruku placu św. Piotra dywanie. Mszy świętej koncelebrowanej przez kolegium kardynalskie i patriarchów katolickich Kościołów wschodnich przewodniczył dziekan kolegium, kardynał Joseph Ratzinger. Uczestniczyło w niej na placu św. Piotra ok. 300 tysięcy wiernych oraz 200 prezydentów i premierów, a także przedstawiciele wszystkich wyznań świata, w tym duchowni islamscy i żydowscy. Wielu zgromadzonych na uroczystości ludzi miało ze sobą transparenty z włoskim napisem *santo subito* („święty natychmiast”), przy pomocy których postulowali uznanie Jana Pawła II świętym „z woli ludu” i niezwłocznie. W całym

Rzymie przed ekranami rozstawionymi w wielu miejscach miasta zgromadziło się 5 mln ludzi, w tym ok. 1,5 mln Polaków. Po zakończeniu nabożeństwa żałobnego, w asyście tylko duchownych z

najbliższego otoczenia, papież został pochowany w podziemiach Bazyliki św. Piotra w Watykanie, w krypcie Jana XXIII, beatyfikowanego w 2000 roku. Prosty grobowiec o głębokości 1,7 m, przykryty marmurową płytą z napisem „Ioannes Paulus II 1920-2005”, jest spełnieniem zapisu z testamentu, który mówił o „prostym grobie w ziemi”. Grobowiec Jana Pawła II znajduje w krypcie w pobliżu miejsca, gdzie według tradycji znajduje się grobowiec św. Piotra.

11 kwietnia związkowcy piketowali wrocławską siedzibę TP SA w proteście przeciw zwolnieniom 4 tysięcy osób.

19 kwietnia kardynał Józef Ratzinger został wybrany na papieża i przyjął imię Benedykta XVI.

25 kwietnia Komisja Oddziałowa NSZZ „Solidarność” Wydziału Budownictwa Lądowego i Wodnego zaprosiła na spotkanie członków NSZZ „Solidarność” przy Politechnice Wrocławskiej z redaktorem Andrzejem Krzeczunowiczem – znanym z pracy w Radiu „Wolna Europa”.

MAJ

5 maja związkowcy podpisali porozumienie z TP SA, uzyskując zapewnienie ze strony zarządu, że nie będzie nacisków na pracowników, by dobrowolnie odchodzili z firmy.

6 maja Politechnika Koszalińska nadała tytuł doktora honoris causa prof. Henrykowi Hawrylakowi, doceniając jego osiągnięcia w dziedzinie budowy i eksploatacji maszyn, organizacji nauki i rozwoju kadry naukowej.

10 maja Komisja Zakładowa NSZZ „Solidarność” przy Politechnice Wrocławskiej zorganizowała sesję wyjazdową dla uczczenia rocznicy Konstytucji 3 maja. Po złożeniu kwiatów pod pomnikiem „Solidarności” przez przewodniczącego Komisji Zakładowej Ryszarda Wroczyńskiego i odmówieniu modlitwy, inicjowanej przez księdza Jacka Falkowskiego, za żyjących i zmarłych członków NSZZ „Solidarność”, wyjechaliśmy autobusem do zamku Maria w Strzelinie. W obchodach uczestniczyli również Tomasz Wójcik i Marek Muszyński. Prelekcję wygłosił profesor Krystyn Matwijowski z Uniwersytetu Wrocławskiego.

■ Obchody święta 3 Maja, Strzelin, 10.05.2005

fol. Elżbieta Wroczyńska

16 maja w siedzibie Zarządu Regionu otwarto wystawę „XXV-lecie NSZZ „Solidarność”, na której zgromadzono plakaty czasu karnawału „Solidarności” z lat 1980-1981, te z doby stanu wojennego i z czasów wyborów 1989 roku. Przewodniczący związku Janusz Łaznowski zwrócił uwagę, że specyfika tamtych czasów powodowała, iż twórcy ówczesnych plakatów, znaczków i innych pamiątek byli z reguły anonimowi. Piotr Bednarz apelował, aby w czasie obchodów jubileuszu związku nie zapomnieć o robotnikach, którzy 25 lat temu bardzo mocno wspierali związek, a pracowali w zakładach, których już dawno nie ma.

Profesor Andrzej Wiszniewski udzielił „Solidarności Dolnośląskiej” wywiadu pt. „Potrzebne są wrażliwe serca”, w którym powiedział m.in.: *Sądzę, że „Solidarność” dzisiaj ma trzy wielkie problemy przed sobą.*

Pierwszy – czym ma być. Czy roszczeniowym związkiem zawodowym, czy raczej ruchem społecznym nawiązującym do szczytnych tradycji obalania komunizmu. Tylko kogo teraz obalać, to jest pytanie. A więc jest to kwestia poszukiwania miejsca i misji Związku w dzisiejszych czasach.

Drugi problem to ucieczka od „Solidarności” inteligencji. Niestety, to trwa nadal. „Solidarność”, która w 1980 r. mogła korzystać z takiego zaplecza eksperckiego, że nie było lepszego w Polsce, jest dziś zubożona. Inteligencja opuściła „Solidarność”, twierdząc, że to Związek opuścił inteligencję.

Trzeci problem to walka z zobojętnieniem, które dotyczy nie tylko „Solidarności”, ale wszystkich, poczynając od gremiów rządowych, bo przecież niska frekwencja świadczy o zobojętnieniu, które widzi się dziś wszędzie. W środowiskach akademickich, robotniczych – wszędzie. Dla „Solidarności” taka niewiara, że cokolwiek może się zmienić, jest zabójcza. W 1980-81 r. jednym ze źródeł wielkości „Solidarności” była wiara ludzi, że mogą mieć na coś wpływ.

19 maja z udziałem wojewody dolnośląskiego Stanisława Łopatowskiego, rektorów: Akademii Rolniczej profesora Michała Mazurkiewicza i Papieskiego Wydziału Teologicznego księdza profesora Józefa Patera, członków Senatu Politechniki Wrocławskiej, i przedstawicieli Straży Akademickiej odsłonięto tablicę pamiątkową czczącą dokonania Grupy Naukowo-Kulturalnej, Straży Akademickiej i wrocławskich pionierów przybyłych tu w pierwszych dniach i miesiącach po zakończeniu II wojny światowej. Nadano też imię Straży Akademickiej alei biegnącej przy północnej ścianie Gmachu Głównego.

21 maja zmarł długoletni członek NSZZ „Solidarność” przy Politechnice Wrocławskiej Ryszard

■ Profesor Henryk Hawrylak

Radomski. Przez wiele lat był delegatem Komisji Zakładowej w Ogólnopolskiej Komisji Porozumiewawczej Nauki. Przez cztery kadencje był aktywnym członkiem Senatu Politechniki Wrocławskiej, a w kadencji 1996-1999 był przewodniczącym Komisji Statutowej. W kadencji 1993-1996 był również delegatem do Rady Głównej.

23 maja Zgromadzenie Plenarne Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich, obradujące w Łodzi, wybrało nowego przewodniczącego KRASP na kadencję 2005-2008. Został nim rektor Politechniki Wrocławskiej profesor Tadeusz Luty.

CZERWIEC

7 czerwca Tomasz Wójcik został po raz szósty wybrany na trzyletnią kadencję członka Rady Administracyjnej Międzynarodowego Biura Pracy.

16 czerwca Politechnika Lubelska nadała tytuł doktora honoris causa profesorowi Henrykowi Hawrylakowi. Profesor Henryk Hawrylak napisał ponad 120 publikacji naukowych, wśród których jest 8 książek, monografii i podręczników oraz ponad 90 niepublikowanych prac dla przemysłu. Wypromował 16 doktorów. Imponujący jest również jego dorobek organizacyjny.

Zgodnie z kilkuletnią już tradycją Komisja Zakładowa i Komisja Oddziałowa NSZZ „Solidarność” przy Politechnice Wrocławskiej zorganizowały spotkanie dla swoich najstarszych członków. Zaproszono na nie 27 Jubilatów. Wśród nich są Halina Dudziak i Irena Skibińska, należące do grona Pionierów Wrocławia, a dwaj panowie – profesor

Andrzej Idzikowski i profesor Tadeusz Biesiekierski – to absolwenci Politechniki Wrocławskiej zaliczający się do pierwszego powojennego rocznika studentów oraz Alicja Abramowicz, Krystyna Barcikowska, Janina Bętkowska, Marianna Bolarczyk, Janina Duwalle, Danuta Gołębiewska, Irena Jach, Karolina Krupska, Olga Kuczyńska, Jadwiga Lewandowska, Maria Labocha, Olga Nuckowska, Adela Pietrusiewicz, Julia Pietrzyk, Marianna Stefanik, Stefania Czubociej, Jerzy Baworowski, Szczepan Fortuna, Bronisław Kozioł, Władysław Nowakowski, Daniel Pawłów, Stanisław Pietruszko, Henryk Przystupiński. Honorowym gościem spotkania był legendarny Władysław Załogowicz (ps. „Felek”).

Przybyli też: wiceprzewodnicząca KZ NSZZ „Solidarność” przy Politechnice Wrocławskiej Jadwiga Szymonik, członek Prezydium Komisji Zakładowej Krzysztof Czerski, kierownik Zakładu Usług Socjalnych Kazimierz Pabisiak i wiceprzewodniczący Koła Emerytów i Rencistów Zygmunt Skurłatowski. Wszyscy oni życzyli Jubilatom długich lat życia w zdrowiu i szczęściu.

Odczytano list wystosowany do Jubilatów przez przewodniczącego Komisji Zakładowej i przewodniczącą Komisji Oddziałowej „Solidarność”. Brzmiał on:

W imieniu Prezydium Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” przy Politechnice Wrocławskiej oraz Komisji Oddziałowej NSZZ „Solidarność” Emerytów i Rencistów składamy Pani/Panu z okazji Jubileuszu życzenia szczęścia, co radość daje, zdrowia, co rodzi wytrwałość, wiary, co prowadzi do nadziei, dni wypełnionych radością i spokojem. Dziękujemy za solidarność z nami, za życzliwość, za wsparcie duchowe.

Atrakcją spotkania był występ ucznia szkoły muzycznej Grzegorza Fleszara, który wykonał utwory

Bacha, Beethovena i Chopina. Pani Irena Skibińska przedstawiła program złożony ze swoich piosenek i wierszy. Nie zapomniała o wypadającym w tym roku sześćdziesięcioleciu Politechniki Wrocławskiej – w programie znalazły się między innymi słowa o tym, jak w 1945 roku, tuż po zakończeniu wojny, „na Zachód jechała, bo fantazję miała – i odwagę na dodatek”. Pan Władysław Załogowicz wspominał czasy okupacji Lwowa. Goście zostali przyjęci szampanem, a także wyśmienitymi kanapkami i ciastami. Organizacją tej miłej i wzruszającej uroczystości zajęły się Panie z Komisji Oddziałowej Emerytów i Rencistów NSZZ „Solidarność”: Izabela Hudyma, Irena Budzińska, Maria Wojciechowska, Danuta Goliszek, Czesława Kozicka i Gizela Nałęcz-Łączyńska.

18 czerwca na Politechnice Wrocławskiej odbyła się uroczystość z okazji siedemdziesiątych urodzin profesora Andrzeja Wiszniewskiego – byłego rektora, ministra nauki, szefa Komitetu Badań Naukowych, człowieka mającego wielkie zasługi w działalności na rzecz niepodległości kraju, a do tego nieocenionego mówcy. Nie można było znaleźć lepszej formy uczczenia Jubilata, jak zorganizowanie debat związanych tematycznie z nauką i polityką. Obie odbyły się w auli Politechniki i zgromadziły interesujące grono panelistów.

Pierwszą dyskusję, zatytułowaną „Wyboista droga do wolności”, prowadził prezydent Rafał Dutkiewicz. Wzięli w niej udział: ksiądz Andrzej Dziełak, poseł Marek Muszyński, doktor Wojciech Myślecki, profesor Włodzimierz Suleja (IPN) i profesor Andrzej Wiszniewski.

Poseł Marek Muszyński podkreślił zasługi profesora Andrzeja Wiszniewskiego dla RKS-u w przełomowej chwili po aresztowaniu trzech kolejnych jego przewodniczących (Frasyniuka, Bednarza, Pinióra). *To właśnie prof. Andrzej Wiszniewski i Kornel Morawiecki podtrzymywali mnie na duchu, to Andrzej podkreślał, że droga do wolności nigdy się nie kończy* – przypominał.

Doktor Wojciech Myślecki odniósł się do zasług pokolenia przedwojennego – ludzi wychowanych w niepodległej Polsce, a także do ich starań o znalezienie form przetrwania w powojennej rzeczywistości.

Profesor Włodzimierz Suleja przypomniał główną różnicę między początkami II i III Rzeczypospolitej: po I wojnie światowej kraj miał polityczną elitę. Dziś mamy raczej zaczątki klasy politycznej. Takie są skutki nie tylko strat wojennych, ale i konsekwentnego psucia społecznej tkanki, jakie nastąpiło po 1945 roku. *Andrzej Wiszniewski należy do tych ludzi, którzy działali i działają na rzecz jej odbudowy* – stwierdził.

■ Jubileuszowe spotkanie seniorów NSZZ „Solidarność” przy Politechnice Wrocławskiej, 16.06.2005

archiwum Komisji Zakładowej

Rektor Politechniki Wrocławskiej profesor Tadeusz Luty poprowadził drugi panel: „Nauka a polityka”. Uczestniczyli w nim: były premier profesor Jerzy Buzek, profesor Roman Duda, profesor Mirosław Handke, profesor Aldona Kamela-Sowińska, profesor Wilibald Winkler, były minister Janusz Steinhoff i profesor Andrzej Wiszniewski.

Profesor Tadeusz Luty przedstawił swe doświadczenia i wnioski z początkowych kontaktów z profesorem Wiszniewskim, zwłaszcza podkreślił jego zdolność godzenia politycznego temperamentu z rolą przywódcy środowiska naukowego. *Gdy wypowiadałem się w pewnych kontrowersyjnych sprawach, radzono mi: „Jeśli chcesz mieć 70-lecie, to już przestań mówić”. A jednak znam rektora, który zawsze był wyrazisty, a ma jubileusz.*

Jakie to byłoby łatwe i radosne, gdyby „Solidarność” nie była nadal żywą organizacją. Gdybyśmy swego czasu posłuchali Lecha Wałęsy i zawiesili sztandary na kołku. Gdybyśmy powołali prawdziwie roszczeniowy związek SOLIDARNOŚĆ, byłoby tak, jak Pan Bóg przykazał. Tak jak od ponad 100 lat na całym świecie. Tak się nie stało. „Solidarność” istnieje. Jest nadal liczebnie największą organizacją skupiającą ludzi w Polsce. I jest kłopot z „Solidarnością”. Właściwie to ona ma ze sobą kłopot. Masz rację, Andrzeju – nie wiemy, czym tak naprawdę mamy być – zwracał się do Jubilata na łamach „Solidarności Dolnośląskiej” Janusz Łaznowski, nawiązując do jego wypowiedzi w poprzednim numerze gazety.

23 czerwca Lech Wałęsa odebrał honorowe obywatelstwo, jakie nadały mu władze miejskie Brzegu Dolnego.

24 czerwca Lech Wałęsa otrzymał tytuł Honorowego Obywatela Miasta Wrocławia, na uroczystej sesji Rady Miejskiej w Sali Wielkiej ratusza.

LIPIEC

4 lipca minęła sześćdziesiąta czwarta rocznica tragicznych wydarzeń na Wzgórzach Wóleckich we Lwowie. Pod pomnikiem Profesorów Lwowskich złożono wieńce i zapalono znicze. Pamięć o profesorach pomimo upływu lat jest pielęgnowana przez wrocławskie uczelnie, które tworzyła po wojnie kadra naukowa Lwowa, przez stowarzyszenia lwowian i przez Związek Potomków Lwowskich Profesorów. Już trzecie ich pokolenie było obecne w tym roku pod pomnikiem obok oficjalnych delegacji szkół wyższych Wrocławia, władz miasta i regionu. Przybył także kardynał Henryk Gulbinowicz. Modlitwę za dusze Profesorów odmówił ksiądz Edward Mazur, kapelan Armii Krajowej.

Prorektor Politechniki Wrocławskiej profesor Ernest Kubica potwierdził wolę uczelni, *by utrwałać*

lwowską tradycję naukową i kulturalną – dziedzictwo, które miało zniknąć wraz ze śmiercią Profesorów, a przetrwało dzięki ludziom przybyłym po wojnie do Wrocławia. Przypomniawszy historię powstania pomnika w 1958 roku i zapowiedział, że jesienią na wszystkich polskich uczelniach zostaną odsłonięte tablice upamiętniające ofiary totalitaryzmów XX wieku.

6 lipca rozpoczęto oficjalnie budowę Zintegrowanego Centrum Studenckiego Politechniki Wrocławskiej – największą obecnie inwestycję uczelni realizowaną dzięki znaczącej pomocy finansowej Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego. Pozostałe środki pochodzą z dotacji Ministerstwa Edukacji i Sportu i ze środków własnych uczelni. Rektor profesor Tadeusz Luty w swoim wystąpieniu w sali Senatu Politechniki Wrocławskiej nazwał ten dzień historycznym dla Politechniki. Na uroczystość przybyli przedstawiciele Komisji Europejskiej, Urzędu Marszałkowskiego, Urzędu Miejskiego oraz pracownicy zaangażowani w projekt i władze uczelni.

8 lipca na placu budowy Zintegrowanego Centrum Studenckiego Politechniki Wrocławskiej odbyła się uroczystość wmurowania aktu erekcyjnego w płycie posadzki. Oprócz władz i pracowników uczelni, projektantów, przedstawicieli firmy WARBUŁ wykonującej obiekt przybyli zaproszeni goście: Paweł Wróblewski – marszałek województwa dolnośląskiego, Sławomir Najnigier – wiceprezydent Wrocławia, Ireneusz Ratuszniak z Urzędu Marszałkowskiego, prof. Zdzisław Latajka – rektor Uniwersytetu Wrocławskiego, oraz prorektor PWT ksiądz Wiesław Wenz, który odmówił modlitwę i poświęcił rozpoczętą budowę.

22 lipca uroczystą oprawę miały obchody rocznicy lipcowego protestu we wrocławskim Archimedesie, zakładzie produkującym części do maszyn rolniczych. *Gdyby mi ktoś 25 lat temu powiedział, że 22 lipca we Wrocławiu będę świętował jako prezydent tego miasta w Archimedesie i będzie to rocznica protestu robotników przeciw komunistycznej władzy, to bym nie uwierzył* – mówił Rafał Dutkiewicz podczas odsłonięcia pamiątkowej tablicy, upamiętniającej lipcowy strajk w 1980 roku.

Po powitaniu gości przez przewodniczącego organizacji zakładowej NSZZ „Solidarność” Romana Rolnika zebrani udali się do sali konferencyjnej, gdzie przewodniczący wręczył zebrany pamiątkowe medale, upamiętniające protest pracowników firmy sprzed 25 lat. Wśród zaproszonych osób był między innymi kardynał Henryk Gulbinowicz, przedstawiciele władz samorządowych: prezydent Rafał Dutkiewicz, marszałek Paweł Wróblewski,

wojewoda Ryszard Lacher, przewodniczący Rady Miejskiej Grzegorz Stopiński. Nie zabrakło przewodniczącego Krajowego Sekretariatu Rolnictwa NSZZ „Solidarność” Wojciecha Pogorzelskiego, posła RP Marka Muszyńskiego, przewodniczącego Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” przy Politechnice Wrocławskiej Ryszarda Wroczyńskiego, Tomasza Wójcika, profesora Andrzeja Wiszniewskiego oraz wiceprzewodniczących Zarządu Regionu Jarosława Krauzego i Kazimierza Kimsy. Licznie stawiały się także organizacje związkowe „Solidarności” z pocztami sztandarowymi.

26 lipca, podczas dyskusji nad projektem ustawy o ustanowieniu 31 sierpnia Dniem Solidarności i Wolności, poseł Marek Muszyński powiedział w swoim wystąpieniu klubowym:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Pisał poeta: „Idź dokąd poszli tamci do ciemnego kresu/ po złote runo nicości twoją ostatnią nagrodę/ idź wyprostowany wśród tych co na kolanach/ wśród odwróconych plecami i obalonych w proch/ ocalałeś nie po to aby żyć/ masz mało czasu trzeba dać świadectwo/ bądź odważny gdy rozum zawodzi bądź odważny/ w ostatecznym rachunku jedynie to się liczy/ a gniew twój bezsilny niech będzie jak morze/ ilekroć usłyszysz głos poniżonych i bitych/ niech nie opuszcza ciebie twoja siostra Pogarda/ dla szpiclów katów tchórzy – oni wygrają/ pójdą na twój pogrzeb i z ulgą rzucą grudę/ a kornik napisze twój uładowany życiorys/ i nie przebaczą zaiste nie w twojej mocy/ przebaczać w imieniu tych których zdradzono o świecie/ strzeż się jednak dumy niepotrzebnej/ oglądaj w lustrze swą błazeńską twarz/ powtarzaj: zostałem powołany – czyż nie było lepszych?”. I dalej: „powtarzaj wielkie słowa powtarzaj je z uporem/ jak ci co szli przez pustynię i ginęli w piasku/ a nagrodzą cię za to tym co mają pod ręką/ chłostą śmiechu zabójstwem na śmietniku/ idź bo tylko tak będziesz przyjęty do grona zimnych czaszek/ do grona twoich przodków: Gilgamesza Hektora Rolanda/ obrońców królestwa bez kresu i miasta popiołów/ Bądź wierny Idź”.

I szli – odważni, wierni, szli wyprostowani wśród tych, co na kolanach, szli „po złote runo nicości, po swoją ostatnią nagrodę”. Szli górnicy z kopalni Wujek, szli górnicy z Lubina, szedł Kazimierz Michalczyk z Wrocławia i wielu, wielu innych. Pośród nich Małgorzata Longchamp, młoda kobieta, adiunkt Uniwersytetu Wrocławskiego, działaczka podziemnej „Solidarności”. Zapadłszy na śmiertelną chorobę, uzyskała możliwość leczenia we Fran-

cji, ale okazało się, że ceną za uzyskanie paszportu będzie podpisanie współpracy z SB. Podpiszesz, wyjedziesz. Prosta transakcja, życie za jeden podpis. Nie podpisała. Nie żyje.

Był wśród nich Tadeusz Huskowski, żołnierz Powstania Warszawskiego odznaczony krzyżem Virtuti Militari, docent Politechniki Wrocławskiej, członek dolnośląskiego RKS, któremu miałem honor przewodniczyć. Po procesie za kierowanie strajkiem

na Politechnice Wrocławskiej miał wszczepiony rozrusznik serca. Któregoś wieczoru poczuł zbliżający się atak. Na stoliku obok stał telefon, a na tapczanie leżała posegregowana i przygotowana do odbioru podziemna prasa. Za chwilę mieli przyjść umówieni kolporterzy. Nie chcąc ich narażać, nie zadzwonił. Nie żyje. Znani i nieznani bohaterowie szli przez tę naszą pustynię, skrytobójczo mordowani, bici i pałowani w manifestacjach, w zaduchu cel więziennych, w lokalach konspiracyjnych, wyrzucani z pracy, otoczeni konfidentami i raczeni dobrymi radami w rodzaju: na co ty się porywasz... Szli wśród odwró-

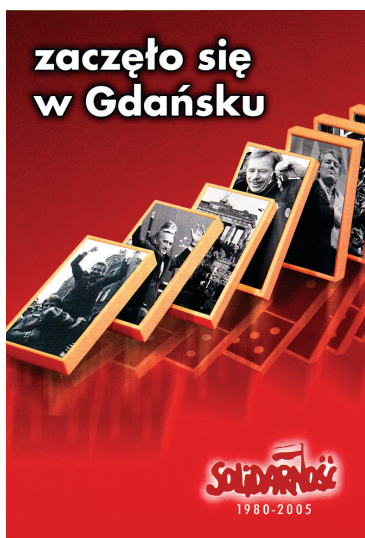
conych plecami i dawali świadectwo. Dziś, po latach, gdy tylu fałszywych bohaterów wypina piersi, by przyjąć medale, gdy tylu gotowych jest dopuścić się każdego świństwa dla lepszego miejsca na liście wyborczej – „Solidarność” nie chce i nie potrzebuje orderów. Kto zresztą miałby je dawać tym ludziom? Czy ci, którzy wydali na „Solidarność” wyrok śmierci i wprowadzili stan wojenny? Czy może ci, którzy u tych pierwszych dopraszali się świadectwa moralności? Symbolem rewolucji francuskiej stała się gilotyna, symbolem największej współczesnej rewolucji, rewolucji „Solidarności”, może być krzyż – i ten w konfesjonalach w czasie strajków, i ten w wymiarze mesjańskim. Rewolucjoniści z „Solidarności” nie uśmiercali przeciwnika, lecz składali w ofierze siebie.

Zdradzeni i porzuceni dla złudnych miraży liberalizmu, byli wierni do końca, dawali świadectwo. A my, mocno już spóźnieni, po 25 latach możemy zrobić tylko jedno: niech ta symboliczna data 31 sierpnia wpisze się na zawsze w kalendarz narodowej chwały.

Sejm uchwała: 31 sierpnia „Dniem Solidarności i wolności”; 16 października „Dniem Papieża Jana Pawła II”.

SIERPIEŃ

9 sierpnia Komisja Zakładowa NSZZ „Solidarność” przy Politechnice Wrocławskiej przyznała 6 Medali „Solidarności”.

13-15 sierpnia dwaj Dolnoślązacy pokonali trasę z Gdańska do Triestu, czcząc w ten sposób 25. rocznicę powstania NSZZ „Solidarność”. Dawniej od Gdańska do Triestu rozciągała się tzw. żelazna kurtyna dzieląca wolny demokratyczny świat od krajów żyjących w komunizmie. – *Chcielśmy przypomnieć, że to właśnie w Gdańsku „Solidarność” zapoczątkowała marsz do wolności w Europie* – powiedział m.in. Roman Szczepański, który wraz z Ryszardem Grygonisem w deszczu i w śniegu (Alpy) przejechali 1600 km.

17 sierpnia do urzędów pocztowych trafiły znaczki i kartki pocztowe upamiętniające 25. rocznicę wydarzeń Sierpnia '80 i powstania NSZZ „Solidarność”. Okolicznościowy znaczek ukazał się w nakładzie 400 tys.

18 sierpnia uroczystość rozpoczęło się posiedzenie Komisji Krajowej w Gdańsku. Prof. dr hab. inż. Janusz Rachoń, rektor Politechniki Gdańskiej, z upoważnienia Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich złożył na ręce Janusza Śniadka tekst Uchwały Zgromadzenia Plenarnego KRASP podjętej w związku z 25. rocznicą powołania NSZZ „Solidarność”. Rektorzy zaapelowali do przedstawicieli społeczności akademickich, którzy byli świadkami wydarzeń sprzed 25 lat, o *przekazywanie pamięci o tych wydarzeniach, a także wartości, jakie wprowadziły one do naszego życia, kolejnym pokoleniom polskiej młodzieży. „Solidarność”, doprowadziła do przemian demokratycznych w Polsce* – napisali w specjalnej uchwale przedstawiciele polskich uczelni.

22 sierpnia Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Aleksander Kwaśniewski podpisał ustawę Prawo o szkolnictwie wyższym.

24 sierpnia odbyło się posiedzenie Kapituły przyznawania medalu Komisji Zakładowej Niezależnego Samorządowego Związku Zawodowego „Solidarność” przy Politechnice Wrocławskiej, na którym podjęto decyzję o uhonorowaniu 24 zasłużonych członków związku.

26 sierpnia o godzinie 14 na Uniwersytecie Wrocławskim, w Auli Leopoldyńskiej, z udziałem między innymi Jego Eminencji kardynała Henryka Gulbinowicza, profesora Normana Daviesa i profesora Jana Miodka, odbyła się dyskusja pt. **„Solidarność” – nie tylko Polska.** O godzinie 16.30 w Ossolineum nastąpiło otwarcie wystawy „Nie ma wolności bez »Solidarności«”. Z okazji 25. rocznicy powstania „Solidarność”

na wrocławskim Rynku odbył się koncert „Serce Europy 1980-2005”. Wystąpili między innymi: Dobogókó (Węgry), Terne Chave (Czechy), Alosza Awdiejew (Polska/Rosja), NRM-Niepodległa Republika Mroja (Białoruś), Haydamaky (Ukraina), Perfect (Polska).

Z okazji 25. rocznicy powstania „Solidarność” na terenie Stoczni Gdańskiej odbył się koncert francuskiego kompozytora muzyki elektronicznej Jeana-Michela Jarre’a. Jego monumentalne widowiska, które łączą muzykę, światło i dźwięk, cieszą się dużą popularnością i przyciągają miliony widzów.

28 sierpnia o godzinie 10 jak co roku odbyło się składanie kwiatów na grobie Kazimierza Michalczyka.

O godzinie 12 w zajezdni MPK na ul. Grabiszyńskiej odbyła się msza święta z okazji 25. rocznicy powstania „Solidarność”. Mszy przewodniczył Jego Eminencja ksiądz arcybiskup Marian Gołębowski, metropolita wrocławski. Kazanie wygłosił ksiądz Stanisław Orzechowski. Podczas mszy świętej nastąpiło poświęcenie sztandaru Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” przy Politechnice Wrocławskiej.

30 sierpnia w Gdańsku, w historycznym miejscu, gdzie odbył się I Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność”, w Hali Olivia, spotkali się związkowcy na uroczystym, XVIII Krajowym Zjeździe Delegatów NSZZ „Solidarność” poświęconym 25. rocznicy powstania „Solidarność”. Komisję Zakładową NSZZ „Solidarność” przy Politechnice Wrocławskiej reprezentowali: **Marek Muszyński, Tomasz Wójcik i Ryszard Wroczyński.**

31 sierpnia z okazji 25. rocznicy powstania „Solidarność” w Gdańsku odbyły się centralne uroczystości. Złożono kwiaty przy bramie nr 2 Stoczni Gdańskiej.

Msza św. odbyła się na placu Solidarności. Przewodniczył jej ks. abp Stanisław Dziwisz, osobisty wysłannik Ojca Świętego Benedykta XVI. W Gdańsku podpisano akt erekcyjny „Europejskiego Centrum Solidarności”.

Prezydium i pracownicy Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” przy Politechnice Wrocławskiej złożyli wiązanek pod pomnikiem „Solidarność”.

WROCŁAW

Msza św. z okazji 25. Rocznica powstania NSZZ „Solidarność”, Zajeżdźnia nr VII MPK, ul. Grabiszyńska, Wrocław, 28.08.2005 r.

W drugim rzędzie m.in. JM Rektor Politechniki Wrocławskiej profesor Tadeusz Luty z małżonką

Przewodniczący KZ NSZZ „Solidarność” przy Politechnice Wrocławskiej Ryszard Wroczyński

Homilię wygłasza ks. Stanisław Orzechowski

Chrzest sztandaru KZ NSZZ „S” przy Politechnice Wrocławskiej. Od lewej: Grażyna Olszewska, Ryszard Wroczyński, Krzysztof Czerski, Jadwiga Szymonik

Msza św. z okazji 25. rocznicy powstania „Solidarność” i poświęcenie sztandaru KZ przy Politechnice Wrocławskiej

Ks. arcybiskup Marian Gołębiewski święci sztandar

Od lewej: sztandar KZ NSZZ „Solidarność” przy Politechnice Wrocławskiej

Złożenie kwiatów pod tablicą przy zajeżdźni MPK

Poczet sztandarowy

Od lewej: Grażyna Olszewska, Krzysztof Czerski, Elżbieta Lipka

wszystkie fotografie Jan Sienkiewicz

GDAŃSK

Na mównicy Marian Krzaklewski, za stołem prezydialnym drugi od lewej Ryszard Wroczyński, przewodniczący Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” przy Politechnice Wrocławskiej, hala Olivia, Gdańsk, 30.08.2005

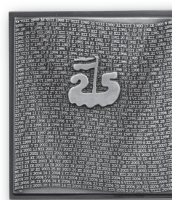
Lech Wałęsa

Tomasz Surowiec, przewodniczący MOZ NSZZ „Solidarność” przy MPK odznaczony medalem 25-lecia „Solidarności” (obok)

Lech Kaczyński, Jarosław Kaczyński

Koncert z okazji 25-lecia powstania „Solidarności”, 30.08.2005

XVIII Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” z okazji 25. rocznicy powstania związku

Msza św. pod Gdańskimi Krzyżami, pl. Solidarności, Gdańsk, 31.08.2005

Msza święta – ks. abp Stanisław Dziwisz

Od lewej: Tomasz Wójcik, Magdalena Szczurowska

Ewa Tomaszewska

Delegaci Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Dolny Śląsk na XVIII KZD

wszystkie fotografie: Tomasz Wójcik